

A Győri Ítéltábla a dr. Botka Gábor ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Solymos Zsigmond Bence ügyvéd által képviselt **alperes** ellen birtokháborítás megszüntetése és személyiségi jogsértés megállapítása iránt indított perében a ...i Törvényszék 2017. november 14. napján kelt 27.P.20.785/2015/25. számú ítélete ellen az alperes által 28. sorszám alatt benyújtott fellebbezések folytán - megtartott tárgyalás alapján - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (Huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy 8 napon belül leletezés terhével rójon le 20.000 (Húszezer) forint hiányzó fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az irányadó tényállás szerint a felperes részbeni tulajdonosa a ..., belterület ... helyrajzi számú ingatlanok. Az ingatlanon eredetileg (... helyrajzi szám alatt) egy ikerépület állt, melynek osztatlan közös tulajdonosai ..., valamint a felperes és hozzátartozói voltak. 2003 évben a közös tulajdont társasházzá alakítással szüntették meg. A kétlakásos társasház másik lakása ... tulajdonában áll, aki ott már 1993-tól vendéglátóipari egységet üzemeltetett.

A ... utca utcatoros beépítésű, eredetileg kizárólag lakóövezet volt, ahol az utóbbi évtizedekben, általában az épületek alsó szintjén kereskedelmi egységeket alakítottak ki. A perrel érintett szakaszon az épületek többsége többszintes.

Az alperes 2013. szeptember 20-án jelentette be a helyi önkormányzatnál, hogy a ... u. ...szám alatti házban, az emeleten vendéglátóegység üzemeltetését kezdi meg. A szórakozóhely kezdetben ..., jelenleg ... Pub néven működik. A bejelentésekor hétfő-kedd-szerda-csütörtök és vasárnapi napokon éjjel 24.00 óráig, pénteken, szombaton pedig hajnali 02.00 óráig tartott nyitva. A későbbiekben a nyitva tartás több alkalommal is változott, jelenleg az utolsó bejelentés szerint péntek és szombati napokon 17.00 órától éjjel 01.00 óráig tart nyitva.

A hatóság az éjjeli zajkibocsátás határértékét 2013. október 14-én 45 dB-ben határozta meg. Hivatalbóli ellenőrzés kapcsán 2014. március 13-án hozott határozattal előírta, hogy a helyiségben egyszerre legfeljebb 50 fő tartózkodhat, be kell tartani a zajkibocsátásra vonatkozó fent megjelölt

határértéket, illetőleg a bejelentett nyitva tartás idejét, továbbá előírta azt is, hogy a szórakozóhely előtti járdának a takarításáról gondoskodni kell.

A felperes tulajdonában álló lakóépület és az alperes használatában lévő emeleti helyiségek több ponton érintkeznek: a felperes által a tetőtéri részen épített lakószoba az alperes raktárához kapcsolódik, a raktár gipszkartonnal borított, téglafalú. A felperes által hozzáépített rész B38-as téglából készült, szigetelve nincs.

A sörözőben a ... utcai fallal párhuzamos falon (mely nem azonos a felperes lakrészével) található több hangfal. A zeneszolgáltató berendezés hangerő szabályozójánál házilagosan rögzítő tüskét építettek be, amely eltávolítható.

A társasházhoz tartozó terület használati módját a tulajdonostársak meghatározták, eszerint a határvonal a két építmény válaszfala. A terület első részét használja ..., illetőleg a bérleti szerződés alapján az alperes. Erre az udvari részre az alperes 2014 nyarán a labdarúgó világbajnokság idején asztalokat helyezett ki, ahol több vendég szórakozott, illetőleg a televíziós közvetítéseket nézte. Mind a tévé, mind a szurkolók hangja behallatszott a felpereshez a késő esti, éjszakai órákban.

Az udvarra időközben a tűzrendészeti hatóság kötelezése alapján a menekülési útvonalat biztosító tűzlépcső épült, mely az emeleten lévő kétszárnyú ajtóhoz csatlakozik.

Az ablakokat rögzítő csavarral igyekeztek megerősíteni, ezek azonban több ablaknál láthatóan kiszakadtak. Mind az ablakok, mind az említett kétszárnyas ajtó több ízben is nyitva van, és azon át a zaj (a vendégek moraja, illetőleg a zene) kihallatszik.

A szórakozóhelyen a hatósági előírásnál több vendég fordul meg egyszerre, 2015 év elején emiatt két napra bezáratta a tűzoltóság a szórakozóhelyet.

A megfelelő hűtés, illetőleg szellőzés biztosítása érdekében légkondicionálókat használ az alperes, melyeket még a tulajdonos, ... rakatott fel kb. 15 évvel ezelőtt. A légkondicionálók kültéri egysége a felperessel közös udvarrészen található. A zajkibocsátás a hatósági mérések időpontjában nem haladta meg az engedélyezett 45 dB határértéket (ide értve a szórakozóhely, illetőleg a légkondicionáló kültéri egységeinek zajkibocsátását is).

A dohányzó vendégek elfoglalják a szórakozóhely előtti járdaszakaszt, ahol rendszeressé vált a hangoskodás. A felperes és a környéken lakók az üzemeltetés alatt többször kértek rendőri segítséget, és a tapasztalatok szerint a járőri intézkedés több esetben megalapozott volt.

... Megyei Jogú Város Jegyzője 50.632/25/2017. számú határozatával a kereskedelmi egység nyitvatartását 22.00 óra és 6.00 óra között korlátozta, az üzlet kötelező éjszakai zárva tartását rendelte el. A határozat ellen jelen per alperese keresettel élt, a ...i Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a K.27.240/2017. szám alatt indult eljárásban a határozatot - eljárási okból - hatályon kívül helyezte.

A felperes 2014. június 23-án fordult birtokvédelmi kérelemmel az önkormányzat jegyzőjéhez, ... Megyei Jogú Város Jegyzője azonban a kérelmet a 40.513-18/2014. számú határozattal elutasította. Határozatának indokolásában rámutatott, hogy a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a szórakozóhely a pihenésében zavarná. Az általa bejelentett tanúk vallomása ellent mondott az alperes által bejelentett tanúk előadásának, a zajmérési eredmény határértéken belüli zajhatást állapított meg. Ebben az eljárásban a felperes videofelvételeket csatolt be, ezeket azonban nem értékelte a jegyző, tekintettel arra, hogy a megszerzés jogszerűségét az alperes képviselője vitatta.

A felperes a birtokvédelmi kérelmét elutasító jegyzői határozattal szemben a ...i Járásbíróságnál keresetet terjesztett elő.

Kérte, hogy a bíróság az alperest tiltsa el attól, hogy az eljárással érintett ingatlan udvari részén teraszt létesítsen, ott műsorszolgáltatási tevékenységet folytasson, hangosító berendezést üzemeltessen. Kérte azt is, hogy a bíróság tiltsa el attól, hogy az önkormányzati rendeletben meghatározott zajszintet elérő zavaró tevékenységet folytasson, illetőleg kötelezze arra, hogy az udvari falon elhelyezett légkondicionáló berendezések által kibocsátott zaj a jogszabályban meghatározott határérték fölé ne mehessen. Kérte kötelezni alperest arra is, hogy a szórakozóhely ablakait 20.00 óra után zárva tartsa. Ezen túlmenően pedig a szórakozóhely nyitva tartását kérte korlátozni 22.00 óra időtartamig.

A későbbiekben a felperes keresetét módosította, és személyiségi joga (ezen belül a magánélet és magánlakás, a pihenés és nyugodt környezet sérthetlenségéhez fűződő joga) megsértésének megállapítását kérte, a fentiekben már részletezett jogkövetkezmények alkalmazása és 600.000,-Ft összegű sérelemdíj megállapítása mellett.

A járásbíróság áttétele folytán a törvényszéken indult perben a felperes a keresetét fenntartotta azzal a pontosítással, hogy a keresetet birtokvédelmi jogcímen tartja fenn elsődlegesen, és amennyiben a bíróság az alperest a birtokháborítás megszüntetésére kötelezi, úgy személyiségi joga megsértésének megállapítását, illetőleg az ahhoz kapcsolódó igények, jogkövetkezmények alkalmazását nem kérte.

Alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

Álláspontja szerint a jegyző eljárása során helyesen mérlegelte a bizonyítékokat, melyből okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy az alperes a felperes érdekeit szem előtt tartva, az együttélés szabályait betartva üzemelteti a szórakozó helyet.

Hivatkozott a hatósági zajszint mérés eredményére, és a bíróság helyszíni tárgyalásának tapasztalataira, ami szerint a légkondicionáló külső egységének zaja nem haladja meg a határértéket, zárt ablakok mellett nem szűrődik ki a zene, a felperes által használt lakóhelyiségben mindez nem is hallható. Az udvaron teraszt nem alakított ki, egy bizonyos időszakban - 2014 nyara - helyezett el ott asztalokat, és akkor általa sem vitatottan ott televízió is működött.

A törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletében a ... Megyei Jogú Város Önkormányzata Jegyzőjének 40.51318/2014. számú határozatát megváltoztatta, kötelezte az alperest, hogy a ..., ... u. ...szám alatt üzemeltetett „... Pub” ablakait 20.00 óra után tartsa zárva, a nyitva tartást 22.00-ig korlátozta; ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000, Ft perköltséget, az államnak - külön felhívásra - 18.000,-Ft Ft kereseti illetéket.

Határozata indokolásában kifejtette, hogy a Ptk.5:23 §-a értelmében a tulajdonos a dolog használata során köteles tartózkodni minden olyan magatartástól, mellyel másokat, különösen a szomszédokat szükségtelenül zavarná, vagy amellyel jogaik gyakorlását veszélyeztetné. Az alperes bérleti szerződés alapján használja a kérdéses ingatlant, így esetében ezt a szabályt kell alkalmazni.

A bíróság az alperesi vitatással szemben tényként állapította meg, hogy a ... Pub üzemeltetése a felperes nyugalmát, pihenését szükségtelenül zavarja.

Értékelte, hogy a járásbíróság helyszíni tárgyalásán megállapítható volt, hogy a felperes és az alperesi ingatlanrészek között milyen összeköttetés van, a bekapcsolt légkondicionálók a szükségesnél és megszokottnál nem zajosabban működnek, a maximum hangerőig feltekert zeneszolgáltató berendezés esetében sem lehetett hallani zajt a felperes által használt szobában.

Rögzítésre került ugyanakkor, hogy az ablakokba rakott csavarok több helyen kiszakadtak, az ablakok nyithatók, valamint azt, hogy a zeneszolgáltató berendezés hangerejét rögzítő tüske házilag, az bármikor eltávolítható.

Az alperes alkalmazottai vallomásának ellent mond nemcsak a felperes hozzátartozóinak (... és ...)

tanúvallomása, hanem az utcában élők (... - 17. sorszám alatti jegyzőkönyv, ..., ..., ... - ...i Járásbíróság, P.22.727/2014/8. sz. jegyzőkönyvében írtak) tanúvallomása is.

A felperesi előadást támasztja alá a ...i Rendőrkapitányság tájékoztatása, mely szerint 2017. március 3-án a hangos zene miatt 2 alkalommal is bejelentés érkezett, és mivel figyelmeztetésre azt nem csökkentették, szabálysértési feljelentéssel élt a járőr. Ezenkívül 2017. április 12-én és 17-én is a kiérkező járőr hangos zenét, illetőleg az ott tartózkodó vendégek hangoskodását tapasztalta.

Azt az alperes sem vitatta, hogy a 2014 nyarán tartott labdarúgó világbajnokság alatt az udvarra asztalokat és székeket tett ki és ott a mérkőzést a vendégek nézték.

A törvényszék kiemelte, hogy a zajszint határérték-túllépés hiányára az alperes alaptalanul hivatkozik. A töretlen bírói gyakorlat szerint határérték-túllépés hiányában is megállapítható a birtokháborítás, ha az szükségtelen zavarást valósít meg.

A Kúria közigazgatási elvi határozatot adott ki (3/2014.), mely szerint a vendéglátó egységben és a vendéglátó egységből való távozáskor a vendégek által keltett zaj a 280/2007.(X.29.) Korm rendeletben megfogalmazott veszélyes mértékű környezeti zajnak minősül. A felperest lakásának használatában nem csak az alperesi szórakozóhelyen belüli zajok, hanem a szórakozóhely környékén lévő hangoskodás is zavarja, mégpedig a szükséges zavarást meghaladó mértékben.

Az elsőfokú bíróság mindezekre figyelemmel megállapította az alperesi birtokháborítást. Úgy ítélte meg, hogy a zavarás részben csökkenthető az ablakok zárva tartásával, ezért kötelezte az alperest, hogy az ablakokat este 20.00 óra után minden körülmények között tartsa zárva.

A törvényszék a nyitva tartás 22.00 óráig való korlátozásánál a következő körülményeket mérlegelte:

A ..., ... utca családi házakkal beépített. Kétségtelen, hogy az utóbbi időben a földszinti lakásokat átalakították és üzlethelyiségként hasznosították. Ezek többsége kifejezett elárúsítóhely (ruházati bolt, gyógyszertár, stb.), melyek a délutáni, legfeljebb a kora esti órákban bezárnak. Az emeleten továbbra is lakások vannak, így a felperes lakása is, míg az alperes az egyetlen, amelyik szórakozóhelyet üzemeltet, és amelyik a felső szintet is igénybe veszi. A szórakozóhely ilyen kialakítása már jellegénél fogva is fokozottan zavaró a felperesre nézve.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint egy alapvetően lakó övezetben az ott élők nyugodt pihenését kell elsősorban biztosítani, a szórakozni vágyók kényelmének rovására is. A hangosabb, zenés szórakozóhelyeket olyan környezetben célszerű kialakítani, ahol lakások nagy számban nincsenek.

Az elsőfokú bíróság a felperes birtokháborítással kapcsolatos további kereseti kérelmeit elutasította. Tekintettel arra, hogy az elsődleges kereseti kérelemnek helyt adott, nem vizsgálta, hogy a kialakult helyzet a felperes személyiségi jogát miként érinti.

Az alperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Álláspontja szerint a törvényszék ítéleti tényállásában számos olyan körülményt rögzített, amelyeket döntése során nem, vagy nem megfelelő súllyal értékelt. Kiemelte, hogy az alperes nem szórakozóhelyet, nem diszkót, hanem vendéglátó egységet, egy sörözőt üzemeltet, a zeneszolgáltatás csak háttérzeneként jellemző.

Értékelendő az is, hogy az alperesi vendéglátó egység olyan utcában üzemel, melyben számos kereskedelmi egység is megtalálható. Nem egy külvárosi csendes lakóövezetben, hanem ... pezsgő belvárosában fekszik.

Az ingatlan tulajdonosa már 1993-tól vendéglátóipari egységet üzemeltetett az ingatlanban. A tevékenységgel együtt járó, a szokásos mértékű zaj nem új keletű, hanem évtizedek óta fennáll és a lakók által tolerált. A söröző már azt megelőzően működött, hogy az utcában élő és a szemközti

házban lakó tanúk beköltöztek volna a csak később megépült ingatlanjaikba.

A törvényszék nem értékelte kellő súllyal azt, hogy a felperesi tanúk nem tekinthetők elfogulatlanoknak, ugyanis abban érdekeltek, hogy az alperes által üzemeltetett vendéglátó hely ne működjön. A felperes hozzátartozói nem laknak az ingatlanban, nyilatkozataikat a felperestől származó információkra alapították, így vallomásuk bizonyító ereje ugyancsak megkérdőjelezhető.

A fellebbezés szerint téves az az ítéleti megállapítás, hogy vendéglátóhely mellett az emeleten lakások vannak, ugyanis az alperes a felső szinten üzemelteti a vendéglátóhelyet, ugyanakkor a felperes lakóingatlana az alsó szinten van. A felperes személyes nyilatkozata szerint is csupán az ingatlanának alsó szintjét használja, bővítésre pedig nem kapott engedélyt. Az ítéletben foglaltakkal ellentétben kizárólag a felperesnek van az alperesi vendéglátó egységgel egy szinten lévő falkapcsolattal rendelkező lakóingatlana, de ennek felépítésére a felperesnek nem volt engedélye. A vendéglátó hely működtetése nem zavarhatja a felperest, a fokozott zavarás legalábbis mindenképpen kizárt.

A Kúria törvényszék által hivatkozott 3/2014. sz. Közigazgatási Elvi határozata olyan közigazgatási határozat felülvizsgálata tárgyában keletkezett, amelyben kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény 6. § (5) bekezdésére hivatkozással meghozott határozat felülvizsgálata során a Kúria ezen jogszabály hatósági eljárásban történő alkalmazhatóságáról döntött. A jelen ügyben nem a jegyzői hatáskörbe tartozó nyitvatartás korlátozásának jogszerűségét, hanem a felperest birtoklásában háborító magatartás megvalósulását kellett volna a törvényszéknek vizsgálni.

A csatolt vázrajzokkal igazoltan a felperes ingatlanának bejárata és a vendéglátóhely bejárata olyan távol esnek egymástól, hogy objektíve kizárt, hogy a felperes a vendéglátó egységbe érkező, vagy onnan távozó vendégek zaját meghallja. Keresetében nem is erre hivatkozással kérte a jegyzői határozat megváltoztatását, erre csak utóbb, a kúriai határozat becsatolását követően hivatkozott. Ezt követően a felperes nemcsak a kereseti kérelmét, hanem tényelőadásait is megváltoztatta.

Hangsúlyozta a fellebbezés, hogy a zajkibocsátás a hatósági mérések időpontjában nem haladta meg az engedélyezett 45 dB határértéket. A felperest terhelte volna annak bizonyítása, hogy a mérések ellenére az alperes működése a határértéket meghaladó és számára sérelmes mértékű zajkibocsátással jár, a felperes e körben nem indítványozott szakértői bizonyítást. E nélkül iratellenes azon ítéleti megállapítás, miszerint a vendéglátóhely fokozottan zavaró a felperesre nézve.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Megítélése szerint helyesen jutott a törvényszék arra a megállapításra, hogy az alperesi szórakozóhely indokolatlan mértékben zavarja a felperest és a környéken lakókat.

Iratellenes az a fellebbezési megállapítás, hogy a felperes hozzátartozói nem az esti órákban látogatták a felperest. Megalapozatlan az a fellebbezési állítás is, hogy a hozzátartozókon kívüli tanúk elfogultak voltak.

Tévesnek minősítette azt a fellebbezési állítást, hogy a felperes nem a felső szinten lakik.

Álláspontja szerint a törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokat megfelelően értékelte, a megállapított tényállásból pedig helyes jogi következtetésre jutott, ítéletével méltányolta az alperesi társaság gazdasági érdekeit is. Utalt arra, hogy a jegyző időközben a csatolt 50.020/17/2018. számú határozatával a keresettel egyezően állapította meg az üzlethelyiség működési rendjét.

Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

Az elsőfokú ítéletnek a felperes keresetét részben elutasító rendelkezéseit a felek nem támadták fellebbezéssel, ezek a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján jogerőre emelkedtek.

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (3) bekezdése értelmében, a fellebbezési kérelem és fellebbezési ellenkérelem keretei között felülbírálván megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a

jogvita eldöntéséhez szükséges bizonyítást lefolytatta, a beszerzett peradatok okszerű mérlegelésével helyes tényállást állapított meg, arra alapított döntésével és indokaival az ítélet tábla is egyetértett. Az alperes fellebbezésére figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

A dolog tulajdonosának, birtokosának használati joga nem korlátlan. A 2013. évi CLXXVII. törvény 1. §-a és 41. §-a alapján alkalmazandó új Ptk. 5: 23. §-a a dolog használati jogának korlátait mások szükségtelen zavarásában, illetve másokat megillető jogok gyakorlásának veszélyeztetésében határozza meg. Utal arra az ítélet tábla, hogy tartalmában ezzel azonos módon rendelkezik a régi Ptk. 100. § -a is.

Az elsőfokú bíróság a felperes által bejelentett tanúk vallomásai, a közigazgatási eljárás során az érintettek által tett nyilatkozatok, továbbá a peradatok részét képező rendőri jelentések megfelelő mérlegelésével állapította meg, hogy - az alperes által bejelentett tanúk vallomásaival szemben - az alperesi vendéglátó egység hétvégi, késő esti, éjszakai üzemeltetésével együtt járó utcai hangoskodás, illetve az egységből kiszűrődő zene zavarja a felperest, illetve a közelben lakókat. A tanúvallomások mérlegelésével, azok bizonyító erejének értékelésével kapcsolatosan az ítélet tábla nem értett egyet a fellebbezésben foglaltakkal. Az elsőfokú bíróság a tényállást jellemzően a kívülálló tanúk, a közelben lakók vallomására alapította. A tanúk elfogultságát nem alapozhatja meg pusztán az az alperesi észrevétel, hogy a felperessel és egymással egyezően tettek nyilatkozatot a zavaró hatás fennállta és mibenléte kapcsán.

Nem vitatható, hogy bizonyos mértékű zavarást többnyire mindenkinek el kell viselnie, a szükségtelen zavarást megvalósító magatartástól köteles a dolog használója tartózkodni. A szükségtelen zavarás mértékének meghatározása körében figyelembe kell venni, hogy a zavarás jellegétől, a zavarással járó tevékenység mibenlététől, a dolog birtoklásának jellemző céljától, rendeltetésétől függően esetenként különböző lehet az a tűrési küszöb, amely felett a tulajdonos használati jogának korlátozására kerülhet sor.

Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy az ún. jogági jogellenesség hiánya nem ad önmagában mentesülést a dolog használatának fenti korlátai alól. Ennek megfelelően a jogszabályban vagy engedélyében előírt zaj- és rezgésvédelmi határértékek betartása esetén is szükségtelennek minősülhet a dolog használatával megvalósuló zavarás, mert azt a magánjogi jogviszony keretében a közjogi előírásoknak való megfeleléstől függetlenül értékeli a gyakorlat. Ennek egyik következményeként a perbeli esetben - a fellebbezési érveléssel szemben - az elsőfokú bíróság megalapozottan foglalt állást a szakértői bizonyítás lefolytatásának szükségtelenségét illetően.

Az elsőfokú bíróság a zavarás szükségtelenségének vizsgálata körében helyesen értékelte az érintett ingatlanok fekvését, jellegét, rendeltetését. Ennek során megfelelően figyelemmel volt arra, hogy az alperesi üzlethelyiség környezetében lévő lakásokon túl a közelben olyan üzlethelyiségek találhatóak, melyek működése nem jár esti- éjszakai nyitvatartással.

Az alperesi egység ehhez képest éppen hétvégén és éjszakába nyúlóan tart nyitva, az üzemeltetésével járó zaj pedig szükségtelenül zavarja a felperest és a közelben lakókat, akiknek az övezeti sajátosságokra figyelemmel az esti, éjszakai, hétvégi pihenéshez fűződő joguk és érdekük prioritást élvez az alperesi üzlethelyiség hasznosításával összefüggő gazdasági érdekekkel szemben. A fentiek mérlegelésével, a felperes és az alperes érdekeinek összemérésével, az ezeket egyaránt figyelembe vevő, a felperesi sérelem megfelelő csökkentésére, a szükségtelen zavarás kiküszöbölésére alkalmas, ugyanakkor az alperes működésének ellehetetlenítésével nem járó működtetési és nyitvatartási korlátozást alkalmazott ítéletével az elsőfokú bíróság.

A kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, az eredménytelenül fellebbező alperest pedig a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes javára a másodfokú perköltség megfizetésére.

Utóbbi 3500 Ft útiköltségből és a 32/2003. (VIII. 22) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján megállapított - a felperesi képviselő nyilatkozatára figyelemmel áfát nem tartalmazó - ügyvédi munkadíjból áll.

A fentiekén túl az ítéletábla észlelte, hogy az alperes a fellebbezéséhez az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja által meghatározotthoz képest 20.000 Ft-tal kevesebb fellebbezési illetéket rótt le, így a különbözet lerovására az Itv. 73/A. § (4) bekezdése alapján leletezés terhével köteles.

Győr, 2018. április 12.

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

. Mészáros Zsolt sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó